

ימים אפלים

בגלריה האוניברסיטאית לאמנות

"כאוס מבוקר". במובנים אלה התערוכה מקיימת דיאלוג עם מחשבתה של חנה ארנדט את הפוליטי והמצב האנושי. ארנדט כותבת מתוך רגע היסטורי ומתייחסת למשטרים הטוטליטריים שצמחו ולמהפכות שכשלו בתקופתה. בתקופה זו - אותה כינתה גם "ימים אפלים" - זיהתה רגע מכריע של שניות, של כיליון ותקווה, הרס והזדמנות להתחלה חדשה. מתוכה נבעה ההבנה שלה את הפוליטי ואת משמעות הפעולה בתוך מציאות זאת. הפעולה, כך סברה, ולא חיי הרוח, היא המניעה תהליכים ומאפשרת התחלה מחדש ומקורה במחשבה האוטונומית והביקורתית של האדם היחיד. ערכה כפעולה אינו תלוי בשאלה אם נעשתה מתוך כוונה לשנות את העולם ולעשותו מקום טוב יותר; משמעותה נעוצה בעצם ביצועה או מופעה (performance), והיא אינה נמדדת לפי הישגיה או מניעיה.

משתתפים: מירוסלב בלקה, ג'ני ברוקמן, נועה גיניגר, רועי חפץ, ריאן טרקרטין, מיכל נאמן, תומר ספיר התערוכה "ימים אפלים" מבקשת לקיים בדיקה אינטנסיבית, בזמן אמת, של הלכי הרוח ברגע היסטורי נתון, וזאת בניסיון להבין את ההווה ההיסטורי ואת יחסיו עם סוגים שונים של זמן, בהם הזמן הביוגרפי והזמן המיתולוגי. כמו כן היא מבקשת לבחון את דרכיה הייחודיות של האמנות לפעול בתקופה עגומה ובימים אפלים. העבודות בתערוכה מאתגרות את הקשר בין עבר, הווה ועתיד ומצביעות על חשיבות המפגש עם ההווה המפורק והמשובש. הן מעלות שאלות לגבי היכולת לחשוב במונחים של סיביות, של מהלך רציף על ציר הזמן ושל מציאות ברורה וחד-משמעית, ומפנות סימני שאלה לתפיסות של נוכחות לכידה. על רקע זה התערוכה מציגה קפיצות בין תקופות זמן שונות, מעברים בין מקומות ושילוב של נראטיבים לכדי "כאוס מובנה" או

אוצר התערוכה: אבי לובין

